

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28.12.2017r. złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w L. powód C. 2 (...) w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego T. W. kwoty 8386,91 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W pisemnych motywach pozwu powód podał, że swoje roszczenie wywodzi z umowy karty kredytowej łączącej pozwaną z (...) Bank S.A. we W.. Dodał, że wierzytelność ta została zbyta na rzecz (...) na podstawie umowy sprzedaży z dnia 13.06.2017r., a następnie (...) w dniu 29.09.2017r. przełał ją na rzecz powoda. Postanowieniem z dnia 25.01.2018r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi na podstawie art. 505⁽³³⁾ § 1 k.p.c.

Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy podczas swojej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozw.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7.07.2008r. T. W. zawarł z (...) Bank (...) S.A. we W. umowę o przyznanie limitu i wydanie karty nr (...).

Dowód: umowa bankowa k. 29-31

W dniu 29.09.2017r. (...) w W. zawarł z C. 2 (...) w W. umowę przelewu wierzytelności. Po podpisaniu umowy zawarto aneks porozumienia dotyczące tejże umowy przelewu. Zgodnie z załącznikiem do cesji mającym obrazować jej przedmiot a podpisanym przez radcę prawnego M. Z., wierzytelność poprzedniego wierzyciela (...) Banku S.A. we W. była objęta bankowym tytułem egzekucyjnym, na który tut. Sąd w sprawie I Co (...) nadał klauzulę wykonalności. Następnie powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych obejmujący należność wobec T. W.. Pismem z dnia 11.07.2017r. T. W. został zawiadomiony o cesji wierzytelności.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 29.09.2017r. z aneksami i porozumieniem k. 36-44, wyciągi z elektronicznego załącznika do cesji k. 21, wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 20, zawiadomienie o cesji k. 24

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów załączonych do pozwu, których prawidłowość i rzetelność nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd oddalił inne wnioski dowodowe, albowiem pozostałe dokumenty załączone do pozwu (w tym przede wszystkim umowa przelewu wierzytelności między F. Bank p.l.c. a (...) k. 45-50) w żaden sposób nie były związane z przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z twierdzeniami pozwu, pozwanego z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa o przyznanie limitu kredytowego nr (...). Powód w żaden sposób nie dowiódł, że nabył wierzytelność z tej umowy, tym samym nie wykazał swojej legitymacji czynnej. Należy wszak mieć na uwadze, że pomimo powołania się na dwie umowy cesji, tj. z dnia 13.06.2017r. i z dnia 29.09.2017r., tylko druga z tych umów nie została załączona do pozwu. Przypomnieć trzeba, że na podstawie samych twierdzeń pozwu Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Powód winien zatem dołożyć należytej staranności i przedłożyć wszystkie dokumenty wymienione w pozwie w taki sposób, by sąd właściwości ogólnej nie miał wątpliwości w zakresie zasadności żądania pozwu. Powód nie sprostał temu obowiązkowi. Z załączników do pozwu nie wynika fakt nabycia przez (...) wierzytelności (...) Banku S.A. we W. wobec T. W.. Sam wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji z dnia 13.06.2017r. bez dokumentów źródłowych, tj. umowy cesji, nie stanowi dowodu na skuteczne przeniesienie praw do wierzytelności względem pozwanego. Nadto na wyciągu tym brak oznaczenia stron umowy przelewu. Co więcej dokument ten został podpisany jedynie przez występującego w sprawie pełnomocnika, nie został poświadczony

za zgodność z oryginałem, nie sposób zatem ustalić z jaką czynnością jest związany. Dokument ten ogranicza się do domniemania, że radca prawny złożył oświadczenie zawarte w jego treści. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu.

Również załączony do pozwu wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie ma mocy prawnej dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych, co do jego mocy dowodowej w procesie przeciwko konsumentowi. Tym samym jest to dokument prywatny, który sam w sobie nie dowodzi istnienia wierzytelności względem pozwanej ani faktu jego nabycia przez poprzednika prawnego powoda i następnie powoda.

Wykazanie legitymacji czynnej jest podstawową powinnością procesową każdego powoda. W przedmiotowej sprawie powód będąc podmiotem, którego podstawową działalnością jest nabywanie wierzytelności pieniężnych na szeroką skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności, winien w sposób szczególny i niewątpliwy wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym konkretną, określoną wierzytelność wobec pozwanego.

Jednocześnie podkreślić trzeba, że to na powodzie ciąży obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Sąd nie jest zobowiązany do wzywania strony o dodatkowe dokumenty wykazujące legitymację czynną, zwłaszcza że powód jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Stosownie do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co oznacza, że Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód.

Podkreślić trzeba, iż niedołączenie umowy cesji między (...) Bankiem S.A. we W. i (...), a także przedłożenie w jej miejsce innej umowy cesji, w nie związanej z roszczeniem objętym pozwem w żadnym razie nie może być potraktowane jako omyłka. Po pierwsze powód reprezentowany jest przez profesjonalnego pełnomocnika. Po drugie w dobie obostrzonych rygorów dotyczących postępowania dowodowego nie może uznać, że jakkolwiek dokument został załączony do pozwu przypadkowo, bądź jedynie przez przypadek pominięty.

Z opisanych powyżej przyczyn stwierdzić trzeba, że powód nie udowodnił, iż pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem. Wobec nie wykazania legitymacji czynnej powództwo podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem powództwa.

Brak rozstrzygnięcia o kosztach procesu wynikał z faktu, iż wszystkie koszty zostały poniesione przez powoda, czyli stronę przegrywającą sprawę.

Na marginesie jedynie odnotować trzeba, iż zgodnie z załącznikiem nr 1 b roszczenie powoda uległo przedawnieniu, co od dnia 9.07.2018r. Sąd winien brać pod uwagę z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
2. K.. 14 dni

G., dnia 12.07.2018r.